

Попитахъ що има? Отговори ми, че не е ли по-добръ да направимъ да туримъ единъ бѣлъ байрякъ на клепалото отгорѣ, което да плаши неприятельтъ; та съ това да покажеме, че нѣма нищо опасно въ селото ни, и отъ далечъ да показова, че Русцитѣ сж дошли и да се плашатъ черкезитѣ? Разовамъ му бива; нѣ само да ся не искриви значението за цоставянието му тамъ. Нѣма отъ що да ся боимъ, до толкова ми отговори той и изразихъ желание за съглашение. Подиръ го попитвамъ, бѣло платно има ли? Той ми каза: че е приготвилъ и иска само да се уший на нѣкой голѣмъ прѣтъ, който да може да се прикове хубаво на директитѣ о клепалото. Потърсваме тукъ-тамъ единъ голѣмъ прѣтъ и ни донесоха на когото пришивае бѣлото платно и заковахме едно кръхче на върхътъ, качваме се на клепалото и го заковахме изотвѣнъ на напрѣки, дѣто почна да се развява бѣлий байрякъ въ селото; щото и това се свърши отъ наша страна. Мина се малко отъ какъ бѣхме слѣзли отъ клепалото и отидохме изъ вѣнъ църковний дворъ къмъ срѣдъ село, веднага отъ къмъ сѣверо-западната страна се зададе единъ голѣмъ пушекъ думанъ (мжгла) прахъ, та въ всяко село на около бѣше все издало по единъ стѣлпъ димъ отъ чърни облаци на запаленитѣ села, а нарочно очитѣ ни бѣха отправени сега къмъ тоя що бѣше се задалъ за селото ни, съ мисль дано сж Русцитѣ и се отправихме къмто тѣхъ; нѣ що да видимъ, Кършелійскій герой Петръ Плчевъ Узунъ съ по-малкий си братъ Димитръ мой ученикъ и други още отъ разни села, сполучили да откраднатъ по единъ два турски коня, и като се мѣтнали на тѣхъ, сѣкашъ че сж царѣ за посрѣщанне, принасли си по единъ ножъ, камшикъ, пушка и прѣпускатъ колкото можатъ! Тий на бързо минаха прѣзъ селото като фортуна и само едни викове отправиха къмъ събранитѣ людие съ тия думи; що стоите тукъ, Русцитѣ дойдоха вече, хайдите, вървете, разваляйте и обирайте турскитѣ села, Русцитѣ сж къмъ Кара-Бунаръ, турското село на станцията 3 часа далечъ отъ насъ, дѣто отидохъ тамъ сега да се биятъ.» Той веднага пристигналъ въ с. Кършалій и отъ